

Ἐπί τοῦ σχεδίου Νόμου (περὶ μεταμοσχεύσεων βιολογικῶν οὐσιῶν ἀνθρώπινης προέλευσεως).

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Ἡ πρόοδος τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ ἔτη καὶ ἰδίως κατὰ τὴν τελευταίαν 20ετίαν εἰς τὸν τομέα τῶν μεταμοσχεύσεων ὑπῆρξε τόσον ραγδαία, ὥστε ἐδημιούργησε προβλήματα εἰς τὰς νομοθεσίας καὶ τῶν πλέον προηγμένων ἀκομὴ χωρῶν.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς βαθυτέρης μελέτης τοῦ θέματος καὶ τῆς ἐκπονήσεως κανόνων ἐνίσταται κατὰ τὸ δυνατόν νομοθετικῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Λαῶν, συνεκρότησε μικτὴν Ἐπιτροπὴν ἐμπειρογνημόνων ἀποτελουμένην ἐξ ἰατρῶν καὶ νομικῶν, διὰ τὴν ἀπὸ κοινῆς μελέτην τοῦ θέματος τῆς ἑναρμονίσεως τῶν νομοθεσιῶν τῶν κρατῶν-μελῶν, ὡς πρὸς τὰς μεταμοσχεύσεις παντὸς τύπου καὶ τὴν ἐκπόνησιν σχετικῆς ἀποφάσεως. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν αὐτὴν μετέσχε καὶ ἡ Ἑλλάς διὰ δύο ἐκπροσώπων.

Ὡς διεπιστώθη, ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μεταμοσχεύσεων, εἶναι ἡ ἀνεύρεσις καταλλήλων «μοσχευμάτων», δηλ. ἡ ἐξασφάλισις ὑγιᾶν ὀργάνων ἢ ἰσῶν προσερχομένων ἀπὸ ζῶντος ἡμεῖς δότας ἢ ἀπὸ πτώματα θανόντων ἐξ ἄλλης αἰτίας.

Ἡ δευτέρα περίπτωσις τῆς ἀφαιρέσεως πτωματικῶν ὕλικῶν, καλύπτει τὰ 2/3 καὶ πλέον τῶν νεφρικῶν μοσχευμάτων, τὰ ὁποῖα ἔχουν παγκοσμίως μέχρι σήμερον μεταμοσχευθῆ.

Ἡ κυριώτερα δυσχέρεια εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νέας αὐτῆς θεραπευτικῆς ἀγωγῆς ἢ ὁποῖα ἀποτελεῖ τὴν μοναδικὴν θεραπείαν καὶ τὴν τελευταίαν ἐλπίδα διασώσεως τῆς ζωῆς τῶν πασχόντων, εἶναι τὸ νομοθετικὸν κενόν, τὸ ὁποῖον ὑπάρχει σήμερον καὶ εὐρύνεται ὀλογὸν καὶ περισσότερον ἐκ τῆς ραγδαίας, ὡς ἐλέγθη, προόδου τῆς βιοιατρικῆς ἐπιστήμης.

Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν συνεκρότησαν εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς διὰ τὴν μελέτην τοῦ προβλήματος.

Τὸ προτεινόμενον σχέδιον Νόμου ἀπέτελεσε προῖον μελέτης εἰδικῶν ἐπιστημόνων ἀμφοτέρων τῶν ἐπιστημονικῶν κλάδων, τῆς νομικῆς καὶ τῆς ἰατρικῆς καὶ ἐβασίσθη εἰς τὸ Σχέδιον Ἀποφάσεως τῆς μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐμπειρογνημόνων τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, προσαρμοσθὲν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ δεδομένα. Τὸ ὑπάρχον σήμερον εἰς τὴν ποινικὴν νομοθεσίαν μας κενόν δὲν προστατεύει ἐπαρκῶς τὰς ἰατρικὰς ἐπεμβάσεις καὶ τὴν ἀφαιρέσιν μοσχευμάτων οὔτε ἀπὸ ζῶντος οὔτε ἀπὸ νεκροῦς.

«Διὰ νὰ ἀποκτήσει ὁ ἰατρικὸς κόσμος αἴσθημα ἀσφαλείας κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴν του προσπάθειαν, ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ρύθμισις τῶν σχετικῶν διατάξεων, ἑναρμονιζομένη πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς νέας ἐπιστημονικῆς μεθόδου». λέγει ὁ Καθηγητῆς κ. Νιλ. Γάρος εἰς εἰσήγησίν του ὑπὸ τὸν τίτλον «Νομικὰ θέματα ἐπὶ τῶν μεταμοσχεύσεων» παρουσιασθεῖσαν ἐνώπιον τοῦ Συμποσίου τοῦ ἐν Ἑλλάδι Τμήματος τοῦ Διεθνoῦς Χειρουργικοῦ Κολοβίου, τὴν 17-18 Μαΐου 1969 καὶ δημοσιευθεῖσαν εἰς τὰ Ποινικὰ Χρονικὰ (τόμος 10' σελ. 24).

Παρὰ τὴν ἄλλοις πρὸς τὴν προστασίαν τοῦ ἰατρικοῦ κόσμου, ἢ νομοθετικῆς ρύθμισις, ἑναρμονιζομένη πρὸς τὰς νομοθεσίας τῶν ἄλλων χωρῶν, εἶναι ἀνιχνυαία καὶ διὰ τὴν συνεργασίαν τῆς χώρας μας εἰς τὴν ἰατροκοινωνικὸν αὐτὸν τομέα καὶ ἰδιαιτέρως εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν δημιουργίαν κοινῆς φρενῆς διασυνδέσεως καὶ ἀνταλλαγῆς μοσχευμάτων ἀπὸ τῆς μιᾶς πρὸς ἄλλην χώραν, ἀναλόγως τῶν ἐνδείξεων καὶ τῶν ὑφισταμένων ἀνγκιῶν ἐπ' ὠφέλειαν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Ὅτω διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου Νόμου ρυθμίζονται αἱ προϋποθέσεις τῶν ἀφαιρέσεων βιολογικῶν οὐσιῶν, ἐνοφθαλμισμῶν καὶ μεταμοσχεύσεων κυττάρων, ἰσῶν, ὀργάνων καὶ

λοιπῶν βιολογικῶν οὐσιῶν ἀνθρώπινης προέλευσεως, πρὸς θεραπευτικούς σκοποὺς ἢ πρὸς ἐπιστημονικὴν ἔρευναν.

Τὸ σχέδιον Νόμου χωρίζεται εἰς 5 Κεφάλαια καὶ περιλαμβάνει 18 ἄρθρα.

Εἰδικότερον :

Διὰ τοῦ ἄρθρου 1, καθορίζεται τὸ πεδίου καὶ ἡ ἐκτασις τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου, καθορίζονται τὰ μοσχεύματα καὶ προβλέπεται ἡ δυνατότης ὑπαγωγῆς εἰς τὸν Νόμον νεοβιολογικῶν ὕλικῶν ἢ τῆς ἐξαίρεσεως προβλεπόμενου τοιοῦτου, ἀναλόγως τῶν νεωτέρων ἐκαστοτε ἐπιστημονικῶν ἀντιλήψεων καὶ ἐξελίξεων.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 2, ὁρίζεται ρητῶς ὅτι αἱ πράξεις τῆς δόσεως καὶ προσφορῆς μοσχευμάτων εἶναι παντοτε γαρνητικῆς ἀπαγορευομένης ἀπολύτως διασδήριστε συναλλαγῆς ἢ διαπραξίας.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 3, ἐξασφαλίζεται ἡ ἀνωνυμία τοῦ δότου καὶ τοῦ λήπτου καὶ τοῦτο διὰ λόγους ψυχολογικοῦς ἢ καὶ προστατευτικοῦς τοῦ λήπτου καὶ καθιεροῦται τὸ ἰατρικὸν ἀπόρητον.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 4, ὁρίζεται ὅτι αἱ προβλεπόμεναι ἰατρικαὶ πράξεις διενεργοῦνται ὑπὸ εἰδικῶν ἰατρικῶν μονάδιον μεταμοσχεύσεων καὶ εἰς εἰδικὰ κέντρα, πρὸς ἀποφυγὴν ἐκμεταλλεύσεως, συναλλαγῆς ἢ ἐφαρμογῆς ἀντιεπιστημονικῶν μέσων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 5, καθορίζονται αἱ προϋποθέσεις ἀφαιρέσεως βιολογικῶν οὐσιῶν ἐκ ζῶντος ἀνθρώπου, καλουμένου «δότου». Αἱ προϋποθέσεις σκοπὸν ἔχουν νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐπιστημονικὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἰατρικῶν πράξεων, τὴν ἐλευθέραν προσφορὰν τῶν πρὸς μεταμόσχευσιν οὐσιῶν ἢ ὀργάνων ὑπὸ ἐγγλίκων καὶ ὑγιᾶν ἀτόμων, τὴν διαφύλαξιν τῆς ὑγείας τοῦ δότου, τὴν ἀποφυγὴν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ δότου ἢ τοῦ λήπτου καὶ τὴν ἐφαρμογὴν ἐπιτυχῶς θεραπευτικῆς ἀγωγῆς ὑπὲρ τοῦ λήπτου πρὸς διάσωσιν του ἀπὸ ἀμέσου κινδύνου τῆς ζωῆς του.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 6, προβλέπεται ὅτι αἱ δαπάναι τῆς ἀφαιρέσεως καὶ τῶν λοιπῶν συναφῶν ἰατρικῶν πράξεων βαρύνουν τὸν λήπτην ἢ τὸν Ἀσφαλιστικὸν του Ὀργανισμόν. Ἐπίσης διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐξασφαλίζεται δικαίωμα ἀποζημιώσεως τοῦ δότου ἀπὸ τυχόν ἀπρόβλεπτον σωματικὴν αὐτοῦ βλάβην συναεῖα τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ μοσχεύματος.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 7, καθορίζονται αἱ προϋποθέσεις ἀφαιρέσεων διενεργουμένων ἐκ πτώματος ἀνθρώπου. Αἱ προϋποθέσεις αὗται συνίστανται εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ σκοποῦ τῆς ἀφαιρέσεως ἢ ὁποῖα πρέπει νὰ διενεργητῆ μόνον πρὸς θεραπείαν τοῦ λήπτου ἢ πρὸς ἐπιστημονικὴν ἔρευναν ἢ ἐκπαιδευσιν. Ἐπίσης προβλέπεται ὅτι ἡ ἀφαιρέσις διενεργεῖται ἀφοῦ διαπιστωθῇ ὁ κλινικὸς θάνατος τοῦ δότου καὶ δὲν δύναται νὰ χωρήσῃ ὅταν ὑπάρχῃ ἀντίθετος βούλησις τοῦ θανόντος ἐκφρασθεῖσα ἐν ζωῇ ἢ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν οἰκειῶν αὐτοῦ.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 8, προβλέπεται ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέπεται ἀφαιρέσις πτωματικῶν ὕλικῶν ἀπὸ πτώματα διὰ τὰ ὁποῖα ἔχει γίνῃ παρηχηθῆ ἀμοδιὰς ἀρχῆς διὰ τὴν διενέργειαν νεκροψίας-νεκροτομίας πρὸς ἀποφυγὴν αὐτοῦσιςσεως στοιχειῶν, τὰ ὁποῖα θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀποκρύπτουν ἐγκληματικὴν ἐνέργειαν. Κατ' ἐξαιρέσιν ὅμως προβλέπεται ἡ δυνατότης ἀφαιρέσεως μόνον νεφρῶν καὶ κερατοειδοῦς, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς συγκαταθέσεως τοῦ οικείου ἰατροδικαστοῦ διότι ἡ ἀφαιρέσις τῶν ἀνωτέρω μοσχευμάτων δὲν θεωρεῖται ὅτι δύναται νὰ προκαλέσῃ κατ' ἀρχὴν τὸν ἀνωτέρω κίνδυνον, συγκαλήψεως δηλ. ἐγκληματικῆς ἐνεργείας.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 9, καθορίζονται τὰ κριτήρια τοῦ θανάτου, πρὸς ἀποφυγὴν ἐσπευσμένης ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ σώματος μὴ κλινικῶς θανόντος ἀτόμου.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 10, καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ πτωματικοῦ ὕλικῶν μετὰ τὴν διαπίστωσιν τοῦ θανάτου τοῦ δότου.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 11, προβλέπονται αἱ περιπτώσεις ἀφαιρέσεως βιολογικῶν ὕλικῶν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν πτώματος, αἱ ὁποῖαι δύναται νὰ διενεργηθῶν κατὰ ὀφθαλμιάτρον.

του άρθρου 12, προβλέπεται, ότι αι σαπαναί της κρα-
τού πτωματικού υλικού βαρύνουν τον λήπτην ή τον
μισθικόν του Ὄργανισμν.

του άρθρου 13, προβλέπεται ή δυνατότης και αι προ-
εις δωρεάς του σώματος ατόμου εν ζωῇ, διά να χορη-
γηθῇ, μετά τον θανάτον του διά μεταμοσχεύσεις διά
επιχειρήσεις σκοπούς ὑπέρ άλλων ατόμων ή δι' επιστη-
ν ἔρευναν.

του άρθρου 14, προβλέπεται ότι ὁ ἐνεργῆσας ἀφαι-
πτωματικού υλικού ὑποχρεούται εἰς τὴν ἀποκατάστα-
πτώματος εἰς τὰ ἐξωτερικά μορφολογικά χαρακτη-
τι.

του άρθρου 15, καθορίζεται ὁ νομικὸς χαρακτήρ τῶν
σεων, ἐνοφθαλμισμῶν και μεταμοσχεύσεων αι ὁποῖαι
ποτελοῦν ἄδικον πρᾶξιν. Ἡ διάταξις αὕτη εἶναι ση-
ή διότι προστατεύει τὸν ἱατρικὸν κόσμον κατά τὴν
ειαν ἱατρικῶν πράξεων ὅπως αι μεταμοσχεύσεις, αι
σκοπὸν ἔχουν τὴν σωτηρίαν πασχόντων τῶν ὁποίων
ἐλπίς ἐπιβιώσεως των εἶναι ή διά τῆς μεταμοσχεύσεως
επιχειρήσει αὐτῶν ὡς ἐπίσης και αι ἀφαιρέσεις βιο-
ν οὐσιῶν δι' ἐπιστημονικὴν ἔρευναν.

του άρθρου 16, προβλέπονται αι ποινικαὶ κυρώσεις
ρος τῶν παραβατῶν τῶν διατάξεων του Νόμου ἰδία
ἀφορᾷ τὴν ἐμπορίαν μοσχευμάτων ή οὐκ ἐπιτρέπεται συν-
ήν, τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ταυτότητος του δότου ή του
ου, τὴν διενεργεῖαν τῶν ἱατρικῶν πράξεων εἰς τὸπον
ρον του ἐν τῷ νόμῳ καθοριζομένου κ.λπ.

ἄρθρα 17 και 18, ἀποτελοῦν τὰς μεταβατικὰς και πε-
διατάξεις του Σχεδίου.

τα σκοπεῖ τὸ παρὸν σχέδιον Νόμου τὸ ὁποῖον τίθεται
τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας πρὸς ψήφισιν.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 12 Αὐγούστου 1978

Οἱ Ὑπουργοὶ

Δικαιοσύνης Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν
ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΣΠΥΡ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

πὲρ μεταμοσχεύσεων βιολογικῶν οὐσιῶν ἀνθρωπίνης
προελεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

Ἄρθρον 1.

Ἀντικείμενον και ἐκτελεσις ἐφαρμογῆς.

Αἱ ἀφαιρέσεις κυττάρων, ἰσθῶν, ὀργάνων και λοιπῶν
ῶν οὐσιῶν ἀνθρωπίνης προελεύσεως ἀπὸ προσώπων
πρὸς τὸν σκοπὸν ἐνοφθαλμισμοῦ ή μεταμοσχεύσεως
εἰς ἕτερον πρόσωπον (λήπτην) χάριν θεραπείας τούτου
προσχηκῆς τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης διέπονται ὑπὸ
τάξεων του παρόντος νόμου.

ἀφαιρέσεις νοῦνται και αι λήψεις σπματος, λέμερου,
παντός ἕτερου βιολογικοῦ ἐπιχρήματος ἀνθρωπίνης προ-
ε.

Αἱ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει του
ου Κοιν. Ὑπηρεσιῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμη, του Ἀνω-
Γενικονομικοῦ Συμβουλίου (Α.Γ.Σ.) δύναται να ἐξαι-
ρισμένο ἐν του ὡς ἀνω βιολογικοῦ υλικού τῆς ἐφαρμο-
διατάξεων του παρόντος, ὡς και ὠριπμένοι ἐκ τῶν
ἱατρικῶν πράξεων, ἐς ὅσον νεώτεροι ἀντιλήψεις
επιχειρήσεως δεδομένα ἤδη ἐπὶ ἐπιβάλλει τοῦτο.

Ἄρθρον 2.

Χαριστικῆ αἰτία.

1. Πᾶσα δότης, ὡς και πᾶσα προσεσρα βιολογικῆς οὐσίας
πρὸς σκοπὸν ἱατρικῆς διαγνώσεως ή θεραπείας ἕτερου προσώ-
που ή πρὸς σκοπὸν ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης, ἐπιτρέπεται μόνον
ἐφ' ὅσον γίνεται χαριστικῶς, ἀποχρεουμένης ἀπολύτως τῆς
συμβολογήσεως ή τῆς λήψεως εἰσδηπότε ἀνταλλάγματα.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζε-
ται και ἐπὶ τῶν βιολογικῶν οὐσιῶν λαμβανομένων ἐκ χώρων
τῆς ἀλλοδαπῆς ή διδομένης εἰς χώρας τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἄρθρον 3.

Ἀνωνυμία δότου και λήπτη.

1. Ἀπαγορεύεται ν' ἀποκαλύπτεται ή ταυτότης του δότου
εἰς τὸν λήπτην, ὡς και ή ταυτότης του λήπτη εἰς τὸν δότην,
ή, ἐπὶ χρησιμοποίησεως πτωματικοῦ υλικού, εἰς τὴν οἰκογέ-
νειαν του δότου, ἐκτός ἂν ὑφίστανται μεταξύ δότου και λήπτη
συγγενικὸς δεσμός ή στεναὶ προσωπικαὶ σχέσεις.

2. Αἱ περὶ του ἱατρικοῦ ἀπορρήτου κείμενα διατάξεις ἔχουν
ἐφαρμογήν και εἰς περιπτώσιν διενεργείας πράξεων ἐκ τῶν
προβλεπομένων ὑπὸ του παρόντος.

Ἄρθρον 4.

Ἰδρύματα διά μεταμοσχεύσεις.

1. Αἱ ἀφαιρέσεις βιολογικῶν οὐσιῶν ἐκ ζώντων προσώπων,
οἱ ἐνοφθαλμισμοὶ και αι μεταμοσχεύσεις ἐπιτρέπονται μόνον,
ἐφ' ὅσον διενεργεῦνται ὑπὸ ἐιδικῶν και κερωριζομένων «μονά-
δων μεταμοσχεύσεων» λειτουργουσῶν ἐντός νοσηλευτικῶν ή ἄλλ-
λων ἐιδικῶν πρὸς τοῦτο Ἰδρυμάτων Κρατικῶν ή Νομικῶν
Προσώπων Δικαιοῦ Δικαιοῦ ή Νομικῶν Προσώπων Ἰδιωτι-
κοῦ Δικαιοῦ.

2. Διά Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει του
Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμη, του
Α.Γ.Σ., καθορίζονται: αι προϋποθέσεις παροχῆς ἀδείας λει-
τουργίας τῶν μονάδων μεταμοσχεύσεων εἰς τὰ Ἰδρύματα τῆς
προηγουμένης παραγράφου ή εἰς χώρους, μηχανήματα και ἐπι-
στημονικὸν προσωπικὸν συγκρότησις αὐτῶν και πᾶσα συναφῆς
λεπτομέρεια.

3. Αἱ ἀδείαι λειτουργίας «μονάδων μεταμοσχεύσεων» εἰς τὰ
εἰς τὴν παρ. 1 του παρόντος Ἰδρύματα παρέχονται ὑπὸ του
Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ σύμφωνον γνώμη, του
Α.Γ.Σ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΑΦΑΙΡΕΣΕΙΣ ΕΚ ΖΩΝΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ.

Ἄρθρον 5.

Προϋποθέσεις.

1. Ἡ ἀφαιρέσις βιολογικῆς οὐσίας ἐκ ζώντος ἀνθρώπου
ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῆς ἀκολούθουσ προϋποθέσεσις:

α) Να γίνεται πρὸς τὸν σκοπὸν ἱατρικῆς διαγνώσεως ή
θεραπείας ἕτερου προσώπου ή διαγνώσεως αὐτοῦ του ἰδίου.

β) Να λαμβάνεται ἐκ προσώπου ἱκανοῦ πρὸς δικαιοπραξίαν.

γ) Να γίνεται κατόπιν ἐγγράσου συγκατάθεσεως του δότου,
παραχωμένης διά συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράσου ή θεωρημένης
ὑπὸ τῆς οἰκείας ἀπυνομιχῆς Ἀρχῆς ή καταχωρουμένης εἰς
εἰδικὸν βιβλίον του Νοσηλευτικοῦ Ἰδρυματος, ὅπου ὁᾷ διενερ-
γηθῆ ή ἀφαιρέσεις.

Ἡ ἐγγράφος συγκατάθεσις λαμβάνεται μετὰ προηγουμέ-
νην λεπτομερῆ κατατόπισιν του δότου ὑπὸ του ἱατροῦ, περὶ
τῶν δυνατῶν συνεπειῶν τῆς ἀφαιρέσεως και ἐιδικῶς περὶ τῶν
ἱατρικῶν, κοινωνικῶν και ψυχολογικῶν συνεπειῶν, ὡς ἐπίσης
και περὶ τῆς σημασίας τὴν ὁποῖαν ἔχει ή ἀφαιρέσεις διά τὸν
λήπτην.

Εἰς τὴν ἐγγράφου συγκατάθεσιν δεόν ὅπως ἀναγράφεται και
τὸ ὄνομα του κατατεπίσαντος ἱατροῦ.